

Verslag commissie welzijn 05 maart 2013:

Aanwezig:

Marc Van Hammee - voorzitter; Katleen Den Roover, Farid Bennasser, Johan De Vleeshouwer, Zineb El Boussaadani, Kerstin Hopf, Ingrid Kluppels, Hamid Riffi, Marina De Bie, Alexander Vandersmissen, Rita Van Den Bossche, Ali Salmi, Patrick Princen, Rita Janssens, Klaartje Heiremans, Martine De Rademaeker.

Gert Eraerts, departementshoofd samenleving; Sarah Gerard, diensthoofd OS

Verontschuldigd:

Koen Anciaux

Verslag:

1. Goedkeuring verslag commissie februari 2013

Het verslag wordt goedgekeurd.

2. Toelichting "Fairtradebeleid" (Zie presentatie)

Vragen vanuit de commissie:

Ingrid Kluppels: Wanneer krijgt een product het label Fairtrade?

Over heel de wereld zijn er organisaties die erkend zijn om het label toe te kennen op basis van organisaties die nagaan of een bedrijf aan alle criteria voldoet. In België is dit bijvoorbeeld Max Havelaar.

Patrick Princen: Fairtrade Labelling Organizations is de internationale organisatie. Binnen de labels zijn er ook gradaties. Zo zijn de criteria voor de ene strenger dan voor de andere.

Ingrid Kluppels: Is dit dan wel haalbaar voor een kleine producent?

De criteria zijn vaak moeilijk haalbaar voor een individuele producent, vandaar verenigen die bedrijven zich in coöperaties. Dit wordt ook actief gepromoot en ondersteund.

Patrick Princen: Zo is Vredeseilanden bijvoorbeeld een organisatie die hen hierin helpt. NGO's helpen ook financieel want de opstap naar zo'n label kost veel geld.

Ingrid Kluppels: Leidt dit dan niet tot oneerlijke concurrentie ten opzichte van lokale Mechelse handelaars?

Patrick Princen: Kleine plaatselijke handelaars zullen nooit concurrentie bieden op Mechels grondgebied. Die geraken hier eenvoudig niet.

Sarah Gerard: De link met lokale handel wordt ook gemaakt. Sommige producten kan je beter kopen van de lokale Mechelse handelaar, maar koffie wordt hier niet gemaakt.

Patrick Princen: Heel wat lokale boeren proberen dit ook te doen. Vb. Chocolade, Worldshake sap, ... Via fairtrade proberen we die Afrikaanse boeren een afzetmarkt te bieden voor producten die men hier toch niet kan telen. Hierbij draait het ook over een eerlijke prijs bieden, of het nu Afrikaanse of Mechelse boeren zijn.

Sarah Gerard: met het fairtrade beleid van een grote organisatie als de stad, heb je natuurlijk een grotere impact dan als individu, vandaar het succes.

Klaartje Heiremans: U sprak over een trekkersgroep voor het behalen van het label. Is die nu nog actief?

Sarah Gerard: Het pijnpunt is dat de trekkersgroep achterhaald is. De coördinatie gebeurt nu door de dienst ontwikkelingssamenwerking. Dit is een probleem in alle grotere steden. Eens het label behaald is, valt de motivatie van de trekkersgroep een beetje stil. Gelukkig vormt dit geen probleem voor de erkenning. We communiceren er dan ook eerlijk over. Laat ons ook niet vergeten dat het middenveld nog actief is, onder de vorm van Mechelen Klimaatstad, ed

Voorzitter: wordt er een specifiek programma opgesteld voor scholen? Dit zijn immers natuurlijke partners voor zo'n zaken.

Sarah Gerard: Op dit moment is dit niet het geval. Scholen worden voor heel wat campagnes en acties als middel gezien om publiek te bereiken. We kiezen dan ook bewust voor welke campagnes we ze aanspreken en voor welke niet. Bijvoorbeeld in het kader van de mondiale vorming zijn er wel specifieke pakketten gemaakt.

Farid Bennasser: We hebben op de school onlangs een discussie gehad binnen de schoolraad rond fairtrade. We zijn hierbij tot de conclusie gekomen om eerder te kiezen voor bioproducten dan in te stappen in een utopisch verhaal zoals fairtrade. De afstand die fairtradeproducten moeten overbruggen zorgt immers voor ecologische schade

Sarah Gerard: Het is geen utopisch verhaal, maar een constante afweging. Voor producten die lokaal geproduceerd worden, kan je beroep doen op lokale handelaars. Producten als koffie ed, koop je aan via fairtrade.

Farid Bennasser: dit is een verkeerd verhaal. We moeten steeds bewust kiezen voor een minder grote ecologische voetafdruk.

Marina De Bie: Fairtrade staat niet tegenover bio, beiden zijn complementair.

De discussie gaat nog even verder.

Voorzitter: Als laatste wil toch nog de vraag opwerpen waarom we in onze communicatie nog steeds spreken over fairtrade. De term "eerlijke handel" dekt ook de lading. Ik wil graag een lans breken tegen dit soort van "verengelsing".

Alexander Vandersmissen: wat u voorstelt is "vernederlandsing". De geijkte term is immers fairtrade.

Ali Salmi: we hebben die vraag ooit gesteld aan de Vlaamse regering. Het antwoord was dat de term in Van Daele is opgenomen en dus ook in het Nederlands als referentie gebruikt wordt.

Patrick Princen: Fairtrade is een internationale beweging. Het is absurd om in dergelijke omgeving aan vernederlandsing te doen.

Voorzitter: het gaat er toch om dat de Mechelaar "eerlijke handel" beter zal begrijpen i.p.v. de vreemde term "fairtrade".

Patrick Princen: we zouden ons beter concentreren op het oplist van alle plaatsen waar fairtrade nog ingevoerd kan worden.

Voorzitter: u kan op de gemeenteraad een voorstel indienen.